

# DOĞRU YOLUN SAHİBİ VƏ YOLÇUSU

(Əvvəli ötən saylarımızda)

Qubadlı və Zəngilan döyüşlərində öldürülən qələbələr Rəşadı daha da sevindirir, ruhlandırır. O, özünü dünyanın ən xoşbəxt insanı, ən xoşbəxt zabiti, Vətəninə xilas edən ən xoşbəxt döyüşçüsü hesab edirdi. Qürurlanırdı ki, Qarabağı azad edənlərdəndir. O, bu günləri heç vaxt unuda bilməzdi. Qazi olsa, canıyla, Şəhid olsa ruhuyla daim xatırlayacaqdı bu günləri! O zamanlar Rəşad üçün ən xoş gün o gün olmuşdu, yəqin... Komandanlıqdan gələn əmr! Şuşanın azad edilməsi üçün döyüş əmri! Rəşad Şuşanı azad etmək üçün vəzifələndirilmiş zabit-əsgər heyətinin sırasındadır. O, özünü xoşbəxtlərdən xoşbəxt hiss edirdi. Sanki, yenidən doğulmuşdu. Yenə də Qarabağı torpağında... Tərtərdə yox, Şuşada!..

Döyüş 2020-ci ilin oktyabrın sonlarında başladı. Rəşad silaha elə sarılmışdı ki, Allahdan başqa heç kəs onu silahdan ayıra bilməzdi. Onu heç kəs yoldan döndərə bilməzdi. Bu yol Rəşad yolu idi. Bu yol doğru yol, nicat yolu, haqq yolu idi. Və bu yolun yolçusu Rəşad və Rəşadın döyüş yoldaşları idi. Şuşaya yol Xocalıdan keçirdi.

Şuşa yolunu böyük əməklə, əziyyətə, qisas alovu ilə azad edirdi Rəşad. Bir şəhid min qisas demək idi. Və bu mininci qisas Zəfər bayrağı Şuşada dalğalananda alınacaqdı.

Komandanlıqdan əmr gəldi:

– Növbəti istiqamət: Daşaltı!

Və Xocalıdan bitən qaranlıq Daşaltıda aydınlığa doğru davam edirdi. Bu aydınlıqdan Rəşadın gözləri qamaşdı. O, yuxularında gördüyü Şuşanı artıq gözləri ilə görürdü. Rəşad heç vaxt bu qədər sevinməmişdi. Ayağı Şuşa torpağına dəydi və Şuşa onu bağrına basdı. Qurumuş Xarı bülbüllər gülümsəyir, ancaq yaşamaq üçün, elə bil, ondan imdad diləyirdi. Rəşad isə son vəzifəsini yerinə yetirməli idi. Şuşanı azad edib qanı bahasına Xarı bülbülü dirçəltmək vəzifəsini...

Rəşad Allaha şükür edib və Bismillah deyib Şuşa döyüşlərinə davam etdi. O, təzə abu-havayla, təzə nəfəslə döyüşürdü Şuşada. Ailəsi ilə zəngləşirdi, Şuşanı azad edəcəyini dilə gətirsə də harada olduğunu, harada vuruşduğunu demirdi, çünki bu, hərbi sirr idi. Bu ümidlə, bu sevinclə, bu qisas hissi ilə Qarabağı tam azad etməyi qarşısına məqsəd qoymuşdu Rəşad. Məqsədin həyata keçməyi onun yaşadığı bu günlərə baxırdı.

Döyüşlərdən birində düşmən namərdcəsinə minaatandan atəş açdı. Allah, elə bil, Rəşadı döyüş meydanında sınayırdı. Təhlükə Rəşadın bir addımlığında idi. Minaatan Rəşadın yanında deyildi. Sadəcə Rəşadın silahı düşmüşdü. Və O, silahını qaldırmağa gedəndə onu minaatana vura bilirdilər. Döyüş yoldaşları bunu görüb onu xəbərdar etdilər: – Rəşad, ora getmə! Düşmən oranı minaatana vura bilər!

– Əgər silahsızamsa, bu müharibədə nəyə yarayırım? Döyüşçünün silahı onun şərəfidir.

Rəşad maneələrə baxmayaraq öz silahını götürdü və tam sürətlə irəliyə atılaraq döyüşü davam etdirdi.

Əsgərlərimiz nə qədər sürətlə irəli atılırdılarsa, düşmən də eyni sürətlə

geri çəkilmirdi. Çünki qarşısında güclü Azərbaycan Ordusu, əsgəri, ərəni var idi. Düzdür, qarşısında Xocalıda çarəsiz iməkləyən bala var idi, lakin o bala qisasını almaq üçün böyümüşdü və indi bir ərən kimi mənfur düşməninə qisasını alırdı.

Nəhayət, 8 Noyabr günü gəldi çatdı. Rəşad vaxtın necə gəlib necə get-



diyini bilmirdi. Dünən özünü Daşaltıda hiss edirdi, bu gün Şuşanın başlanğıcında. O günü yaxınlaşdırmaq üçün Topxana meşəsində, Şuşa qalasında, Şuşa küçələrində, hər yanda, hər yerdə sürətlə döyüşmüşdü. Və uzaqda bir qaraltı görünürdü. Rəşad onu yuxusunda gördüyü binaya bənzətdi. Yanında ki döyüşçülərdən soruşdu:

– Qardaş, orada qaraltı var. Görəsən, ora haradır? Mən onu yuxularımda gördüyümü xatırlayıram.

Döyüşçü böyük qürurla cavab verdi: – Şuşa İcra Hakimiyyətinin binasıdır, qardaşım! Biz Zəfər Bayrağımızı orada dalğalandıracağıq!

Rəşad bu sözlə bir daha yenidən doğuldu. Bu söz dağda-daşda əks-səda verdi, elə bil. Rəşadın qulaqlarında Zəfər himninə çevrildi. Rəşad bu sözdən sonra daha da güclü oldu. Neçə illər qəlbində bəslədiyi Bozqurdu ondan tez icra hakimiyyətinin binasına atılmış və ulamışdı. Bu ulartıdan sonra Rəşad hərəkətə keçdi.

1 həftədən çox keçən döyüşlərdən sonra 30 il gözlədiyimiz an gəldi! Şuşa işğaldan azad edildi!

Rəşad o qarartı kimi gördüyü mənzərəni gözləri ilə daha yaxından görürdü. Rəşad əsgərlərinin Zəfər Bayrağını necə sancmasını görürdü. Bu, Allahın bağışladığı lütf idi. Rəşadın gözləri qamaşdı Şanlı Hilal Şuşada

dalğalananda. Bir cümlə onun 35 illik zəhmətini və hələ bir neçə dəqiqəlik olan bəhrəsini izah etməyə yetirdi:

– Allahım, Sənə Şükürlər Olsun!

Şükürlər olsun! Bunun özü o deməkdir ki, Rəşad Allahın sevdiyi qulu idi. Və bu gözəl mənzərəni görməyə layiq idi.

Dayanmaq yox idi, davam etmək lazım idi! Düşmən tam məhv edilənə qədər davam etmək lazım idi! Düşmənin çox olmasına, müqavimət göstərməsinə baxmayaraq davam etmək! Və Rəşad yenidən Zəfər qazanmaq üçün yola düşdü!

Şuşanın azad olunduğunu bilən və sevinclə bayramı qeyd edən ailə isə bilirdi ki, Şuşanın azad edilməsində ailənin intizarına çevrilmiş Rəşadın da zəhməti var və ailə üzvləri bununla qürur duyurdular.

Rəşad üçün son istiqamət Şuşa-Xankəndi istiqaməti idi. O, bilirdi ki, son günlər qalıb tam Zəfəri çalmağa. Düşmən işğalla qazandığı Qarabağı itirəcək, iti-

lah adamı, Allahın bəxş etdiyi lütf idi! Rəşad Rəşadət idi! Rəşad doğru yol idi! O, doğru yolu 27 sentyabrdan bəri çəkdi və 8 noyabrda dalğalanan Zəfər Bayrağı ilə taclandırdı!

Şəhidimizdən 5 və 1 yaşında 2 övladı yadigar qaldı. Ölümündən sonra Rəşad Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyevin müvafiq fərmanları ilə Vətən müharibəsində göstərdiyi misilsiz şücaətlərinə görə “Vətən uğrunda”, “İgidliyə görə”, “Füzulinin azad olunmasına görə”, “Qu-badlının azad olunmasına görə” və “Şuşanın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif edildi.

Ümumiyyətlə, Rəşadın qısa, lakin mənalı ömür payı arzu dövrlərinə bölünürdü. Orta məktəbə gedəndə qarşısına məqsəd qoydu. Bu məqsəd üçün orta məktəbi bitirməyi, ali məktəbə qədəm qoymağı və ali məktəbdən məzun olmağı daha çox arzu etdi. Sonda isə bu günə qədər gəldi və torpaqlarımızı erməni mənfurlarının tapdağından azad etməyi özünün birinci dərəcəli amalı bildi.

Həmçinin, O, neçə-neçə müharibələr görmüşdü. Düz eşitdiniz, dünyaya gəldiyi andan neçə-neçə müharibələrə sinəsini sipər etmişdi Rəşad adlı rəşadətli Qəhrəman. Haqq-ədalətin, xeyirşərin, təskinliklə qəmin, kədər və qürurun savaşında həmişə qalib gəldi igidimiz. Şəhidimizin anasına kədər-qürur savaşında qalib gəlməsini və kədərinin bir çox misli ölçüsü ilə qürur duymasını arzulayıram və arzulayacağam. Mən inanıram ki, bu gün Şəhidimin məzarı başında o, kədərinə sarsıdıcı zərbə endirib və Şəhidimin başı üstündə dalğalanan üçrəngli bayrağa baxaraq fəxr edib... Və inanıram ki, edəcək də! Çünki, əziz Ana, o, canını bunun üçün fəda etmişdi, Səni belə günə çıxarmaq üçün, başını dik tutmağın, qürurlanmağın üçün... Kədəri az, qü-ruru çox günlər üçün...

Cənnətdəki ilk doğum günün mübarək, gözü Xankəndidə əbədi yumulan Şuşa Fatehi! Unudulmaz, həmişə yaşar Şəhidim! Allah Sənə və Səninlə cənnətdə olan bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin! Amin!

16.07.2021



Sevindik Nəsiboğlu  
8-ci sinif şagirdi,  
şair-publisist, AJB-nin üzvü